

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ต.๘/๒๕๕๔

วันที่ ๑๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

เรื่อง นายประมุต สุตะบุตร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓ ก. (๑) (๒) มาตรา ๓ ข. (๑) (๒) (๑๐) (๑๒) และมาตรา ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๓ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายประมุต สุตะบุตร (ผู้ร้อง) อ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๓ รับรองไว้ เนื่องจากผลของบทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ไว้ว่า “ก. คุณสมบัติทั่วไป (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์” ทำให้ผู้ร้องซึ่งมีอายุเกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ไม่สามารถสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการ กสทช. ได้ ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ เนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแตกต่างกันในเรื่องอายุ และเรื่องสัญชาติซึ่งเป็นสถานะของบุคคลตามกฎหมาย อีกทั้งพระราชบัญญัตินี้ยังได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการ กสทช. ไว้ในมาตรา ๓ ข. ว่า “(๑) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง (๑๐) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการ

แผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (๑๒) ไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้บริหาร ที่ปรึกษา พนักงาน
ผู้ถือหุ้น หรือหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลอื่นใดบรรดาที่ประกอบธุรกิจด้านกิจการ
กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนได้รับการเสนอชื่อตาม
มาตรา ๑๐ หรือก่อนได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๕” และมาตรา ๘ ที่กำหนดว่ากรรมการ กสทช.
ต้อง “(๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ (๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ
หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชส่วนท้องถิ่น และไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือ
หน่วยงานของรัฐ (๓) ไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่นใดที่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้ง
ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการ” ซึ่งในการนี้ผู้ร้องเห็นว่า บทบัญญัติ
ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ เนื่องจากการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการ
ประกอบอาชีพ ในขณะที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่ได้ตราขึ้นเพื่อประโยชน์
ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุขปก
การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ
การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน
หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันแต่ประการใด จึงไม่สามารถนำมาเป็น
ข้อยกเว้นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพได้ตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ

นอกจากนี้ ผู้ร้องยังเห็นว่า คำปรารภของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ
ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๓ เนื่องจากระบุเงื่อนไขตามบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ไม่ถูกต้อง อีกทั้งเห็นว่า ระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์
และวิธีการคัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคมแห่งชาติ โดยวิธีการสรรหา พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการลงคะแนนคัดเลือกกันเองของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้สมควรได้รับเลือกเป็น
กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

ที่ออกตามความพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และ มาตรา ๔๓ เนื่องจากได้กำหนดการมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครไว้เกี่ยวเนื่อง กับมาตรา ๓ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งเรื่องนี้ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) แล้ว แต่ได้รับแจ้งว่า กรณีไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วย รัฐธรรมนูญ จึงมายื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติ แห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็น กรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและ การทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิ โดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๖ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิ ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้นั้น ต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ผู้ร้องได้แย้งเป็นเรื่องการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ซึ่งข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องเป็นผู้ที่ได้สมัครเข้าเป็นกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าวและถูกตัดสิทธิไปด้วย ผู้ร้องจึงมิได้อยู่ในสถานะที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือได้รับผลกระทบจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด หากแต่เป็นเพียงความรู้สึกนึกคิดของผู้ร้องที่เห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ซึ่งทำให้ผู้ร้องไม่สามารถสมัครเป็นกรรมการ กสทช. ได้เท่านั้น ยังถือไม่ได้ว่าผู้ร้องเป็นผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ประกอบกับเรื่องนี้ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) เท่านั้น ซึ่งยังไม่เป็นกรณีที่มิอาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว จึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ส่วนประเด็นที่ผู้ร้องขอให้วินิจฉัยว่า คำปรารภของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่เกี่ยวข้องกับการสมัครเป็นกรรมการ กสทช. ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๓ หรือไม่ นั้น เห็นว่า กรณีมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่จำต้องวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๕๔)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุรศักดิ์ ไม้ประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ